

**35 anys del Consell de
la Joventut de les Illes
Balears (CJIB).
Participació,
democràcia i ciutadania**

**COMISSIÓ PERMANENT DEL CONSELL
DE LA JOVENTUT DE LES ILLES
BALEARS (2020-2021)**

Comissió Permanent del Consell de la Joventut de les Illes Balears (2020-2021)

La Comissió Permanent del Consell de la Joventut de les Illes Balears és l'encarregada de dur a terme l'activitat diària del CJIB i n'és l'òrgan rector. Són les persones encarregades de representar tant el jovent com el CJIB.

Actualment està formada per: Pere Riera, president; Maria del Mar Roig, vicepresidenta primera; Pau Roig Mas, vicepresident segon; Neus Durán i Joan Ximenes, vocals.

Resum

Enguany cal destacar una molt bona notícia per al jovent de les Illes Balears i el seu teixit associatiu, el Consell de la Joventut de les Illes Balears (CJIB) celebra els 35 anys i el CJIB ja ha deixat de ser jove des de tots els punts de vista.

En el marc del nostre aniversari volíem fer un repàs històric del nostre camí i trajectòria al llarg d'aquests anys. És per això que es va començar un procés per entrevistar algunes expresidències del Consell, perquè ens acompanyin en aquest article, donant una visió de la seva etapa en l'òrgan. Al llarg d'aquest procés s'ha entrevistat: Andreu Caballero, Marta Carrió i Juan Manuel Gómez. També s'ha comptat amb gent que va formar part de la primera permanent després de la reconstitució, perquè ens en donin la visió.

Paraules clau

Consells de la joventut / Participació / Associacionisme i ciutadania.

Resumen

Este año hay que destacar una muy buena noticia por la juventud de las Islas Baleares y su tejido asociativo, el Consejo de la Juventud de las Islas Baleares (CJIB) celebra sus 35 años, el CJIB ya ha dejado de ser joven desde todos los puntos de vista.

En el marco de nuestro cumpleaños queríamos hacer un repaso histórico de nuestro camino y nuestra trayectoria a lo largo de estos años. Es por eso que se empezó un proceso para entrevistar algunas expresidencias del Consejo, para que nos acompañen en este artículo dando una visión de su etapa en el órgano. A lo largo de este proceso se ha entrevistado: Andreu Caballero, Marta Carrió y Juan Manuel Gómez. También se ha contado con gente que formó parte de la primera permanente después de la reconstitución, para que nos den su visión.

Palabras clave

Consejos de la juventud / Participación / Asociacionismo y ciudadanía.

1. Introducció

En aquest article breu es pretén desenvolupar de la mà d'alguns dels protagonistes com ha estat la trajectòria del Consell de la Joventut de les Illes Balears durant els 35 anys de vida i com ha anat canviant de la mà del jovent. També es pretén seguir la línia que es va començar fa dos anys amb l'article: «Consells de la joventut. Origen i importància» de Moreno (2018), on es va desenvolupar què és un consell de la joventut i quina importància té a nivell social. L'any següent, l'anterior Comissió Permanent del CJIB va escriure un article explicant l'estat actual de l'òrgan. Enguany ens toca celebrar els 35 anys.

2. La joventut i les seves necessitats

El Consell de la Joventut de les Illes Balears nasqué l'any 1985 sota una llei del Parlament Balear (2/1985, del 28 de març; modificada per la Llei 6/1986, de 4 de juny, i pel Decret 113/1998, de 18 de desembre). Aquest recull de normatives és l'encarregat que neixi l'espai principal de participació i confluència juvenils.

Al llarg dels anys són moltes les persones que han passat pel CJIB, personal tècnic, membres de la CP i persones que han participat de les activitats diverses que s'han anat fent. D'entre aquestes, hem recollit la veu d'algunes presidències o de membres de la penúltima Comissió Permanent, perquè ens expliquin el CJIB des de perspectives diferents.

Una de les respostes més habituals i que cal destacar a la pregunta «què és el CJIB?» fou «una escola de valors i democràcia». És curiós com destaca-

ren la diversitat d'opinions, els camins que varen recórrer i com.

Però sobretot crida l'atenció com en molts aspectes sembla que no hem canviat. L'emancipació juvenil s'emmarca com un dels problemes principals i un conflicte històric per al jovent, les diferents experiències arriben a les mateixes confluències en aquesta matèria.

D'una banda, com no pot ser d'una altra manera, el lleure també ha ocupat un espai molt important al Consell de la Joventut, tant en les activitats com en les comissions permanents.

D'una altra banda, també es destaquen altres reptes juvenils. Se'ns parla de pluralitat d'identitats juvenils, de feminisme i lluita per la igualtat o d'addiccions. En definitiva, i com introdueix Gómez en la seva entrevista, la joventut és una qüestió transversal i és per això que es reclamen polítiques transversals.

Quan se'ls demana ja no per les inquietuds o reclamacions prioritàries sinó per les necessitats se'ns parla d'una bona estructura de les polítiques de joventut, així com d'una bona educació en valors democràtics i de participació. Al mateix temps tornen a sortir la lluita per una emancipació digna, així com el desenvolupament sostenible o la lluita per la igualtat.

3. Teixit associatiu i consells de la joventut

Al llarg de les respostes es veu una evolució clara en el temps. Gómez explica que les entitats estaven cohesionades entre si i interactuaven de manera conjunta i el CJIB era l'espai comú i de confluència. També tenia

molta força el Consell de la Joventut d'Eivissa i Formentera. Carrió destaca que els consells de la joventut locals sempre han tingut un teixit dèbil i Caballero ens recorda la publicació *Què és i com es crea un consell local de la joventut*.

Caballero ja ens comença a parlar de blocs d'entitats on destaquen el món del lleure i les entitats polítiques, espai que Carrió també comenta. Carrió ressalta com a importants els relleus en les entitats. Mentre que Caballero ens parla de la diversitat d'associacions que hi són presents.

Com ja s'ha avançat abans, se'ls va demanar què és per a ells i elles el CJIB i tothom coincideix en el mateix: «una escola de democràcia i ciutadania». Es parla també d'un espai de trobada, d'un nexu comú per a entitats. Carrió destaca que marcarà la participació futura i Caballero parla d'un espai transformador. Gómez explica que serveix per sortir de l'endogàmia de la pròpia associació.

Quan es parla del CJIB dins la societat totes les persones entrevistades coincideixen en què ha d'exercir de portaveu del jovent, un punt de trobada per a aquest i que en faci de defensor davant les institucions. El paper del CJIB ha de ser el d'arribar a un món més cooperatiu. També cal destacar que s'ha mencionat que ha de ser un espai per a entitats.

Pel que fa als reptes, es parla d'aconseguir ser un espai que es percebi com a útil i necessari. Cal arribar a tot el jovent en general i fer incidència en els espais públics. El CJIB s'ha de plantejar ser un punt de trobada per a tothom i un referent per al jovent.

4. Experiències personals

Per conèixer de manera més propera l'òrgan, vàrem demanar a les persones entrevistades vivències personals que ens apropessin a les seves experiències.

En aquest punt es veu una evolució força interessant. Mentre Gómez destaca el treball conjunt cap al fi comú i l'origen d'activitats com les escoles de tardor i el Triangle Jove o la visita al president del Govern, Caballero destaca el I Congrés de la Joventut de les Illes Balears. Carrió posa la nota més trista i explica que es va haver d'acomodar personal, tancar el CJIB, una cosa que ningú no imaginava.

La història més propera s'entén a través de les petites anècdotes i és per això que Caballero ens explica el paper en blanc que varen firmar amb el Consell d'Estudiants de la UIB per fer feina conjunta. En la mateixa línia Carrió ens parla de les trobades de la Comissió Permanent i Gómez ens destaca el «¡Qué guapo es este presidente!», que va dir una de les Diabéticas Aceleradas quan Ben Amics va concedir el Siurell-Dimoni Rosa al CJIB.

Per acabar, cal destacar el que cada un i cada una recorda. I en aquest cas el millor és resumir-ho en tres idees: amistats, pluralitat d'idees i aprenentatges.

5. Conclusions

D'una banda, sembla clar que el primer que cal destacar és que el jovent segueix fent front als mateixos reptes, amb l'emancipació i la feina digna al front. Als reptes com la lluita per la igualtat o el feminisme s'hi in-

corpora la consciència de la importància de la salut mental del jovent, com destaca Carrió. Els reptes es mantenen, però se n'incorporen de nous.

D'una altra banda, s'observa una tendència dins el CJIB a formar blocs d'entitats que poden haver suposat l'allunyament de la joventut i de moltes entitats. El CJIB ha d'aconseguir arribar a més entitats i, sobretot, té i ha tingut el gran repte d'arribar a les joventuts no associades.

El que queda clar és que el camí és llarg i queda molt per recórrer. Com diria el poeta Marià Villan-Gómez:

«Que tot està per fer
i tot és possible.»

6. Bibliografia

- Llei 2/1985, de 28 de març, del Consell Assessor de Joventut de les Illes Balears. BOCAIB, núm. 12. Disponible http://contingutsweb.parlamentib.es/Biblioteca/legislacio/balears_leg/textos/bocaib_1983_1996/1985/IB_llei_2_1985_bocaib.pdf. BOCAIB.
- Moreno, B. (2018) «Consells de la joventut: origen i importància». *Anuari de la joventut de les Illes Balears 2018*, p. 183-198.

7. Annex entrevistes

Juan Manuel Gómez

Aquesta entrevista quedarà dividida en dos blocs. Un primer bloc on

parlarem de la joventut durant la teva etapa al front del CJIB i un segon bloc on parlarem de l'òrgan en si.

Joventut

1. Ens podries fer una radiografia breu del jovent d'aquell moment? Consideres que hi ha canvis amb la realitat actual?

Ens hem de situar a diferents moments, diferents anys. No són els joves de l'any 85... els mateixos de l'any 96. Deu anys varen suposar un canvi en la maduresa del jovent i, a la vegada, en el seu compromís. No ens varen ser aliens els fets de la postmodernitat.

Els joves de l'any 85 començàvem a viure i, a la vegada, a exigir la praxi de la democràcia, que gairebé era «nova», i alguns ja havien exercit el dret a vot. Això marcà una convicció: ser i sentir-se ciutadà, i reivindicar aquest exercici; per tant, una joventut que s'associava, que participava més, que s'interessava pels problemes de l'entorn. El 1985 va ser el primer any que se celebrà l'Any Internacional de la Joventut, l'impuls europeu... Era una època molt intensa i que va començar a donar un espai propi a la joventut espanyola. A més de les entitats ja tradicionals: diferents moviments d'escoltisme a Espanya, l'Organització Juvenil Espanyola, Juventud Idente... en sorgiren altres, des del moviment estudiantil, fruit de les reformes educatives.

Del 1993 al 1999, quan vaig formar part de comissions permanents del CJIB, els òrgans de participació i les activitats assoliren una consolidació. Es parlava de polítiques transversals

de joventut. Els joves estàvem més formats, pel que feia al discurs social i polític i als àmbits d'interès per a l'emancipació.

2. Quines eren les inquietuds principals?

A mitjans dels anys noranta, 1996, es produeix un canvi polític al Govern d'Espanya, després de catorze anys d'un mateix partit dirigint les polítiques públiques (de joventut), entra un Govern nou, un partit nou.

Els joves seguíem reivindicant la consolidació dels programes i de les polítiques adreçades a una emancipació plena: l'habitatge accessible (record campanyes del CJE «¿Dónde están las llaves?») i, fonamentalment, la incorporació plena al món laboral (drets dels treballadors, no precarietat), dos elements imprescindibles per a l'autonomia i l'emancipació.

3. Quines eren les necessitats prioritàries? Quines accions es varen fer envers això?

Una educació en valors de ciutadania, de democràcia participativa, uns canals consolidats d'interlocució amb les administracions, ens permeteren canalitzar moltes propostes (el CJE, i els consells de joventut de les CA: als anys noranta, tenien un pes i reconeixement institucional, a més a més de normatiu). I el fet que els CJ haguéssim demostrat serietat i responsabilitat a les administracions públiques i als responsables polítics dels departaments de joventut (ministeris, direccions generals, conselleries) ens va permetre dur a terme projectes,

programes i activitats encomanades des de la pròpia Administració o amb el suport d'aquesta a molts de projectes propis. El CJIB no abandonà en aquells moments les prioritats: la consolidació de l'associacionisme com a espai de participació i d'exercici d'intervenció social; la formació de la joventut en l'educació per a la salut i la prevenció; l'assessorament en matèria sociolaboral i dels recursos públics i privats per a l'accés a l'habitatge; l'educació en valors de tolerància i diversitat...

Així, des del CJIB vàrem consolidar espais de trobada, debat, formació i promoció, com les escoles de tardor, el Triangle Jove, les comissions d'ocupació, les assessories i els tallers d'educació sexual...

4. Amb quina força i com estava articulat el teixit associatiu del moment?

Els espais de referència per a les entitats eren aleshores el CJIB i els consells insulars, com el CJEF. I ho eren perquè els CJ oferien la funció de forma activa: ser un espai de debat, propositiu, canalitzador de les inquietuds i necessitats de les entitats envers les administracions, una escola de formació a càrrec de personal tècnic, un servei d'informació i orientació per a les entitats i per al jovent (va ser un referent en orientació ocupacional, per a la salut, la promoció de l'associacionisme...). Aleshores, el teixit associatiu es trobava més cohesionat i interactuava, gràcies a activitats i espais convocats des del CJIB (assemblees, espais de formació Triangle Jove, escoles de tardor, cursos, comissions especialitzades, campanyes conjuntes

amb altres institucions, Consell de la Joventut d'Espanya, intercanvis...). Les entitats trobaren en el CJIB, en aquells moments, un instrument útil i, fins i tot, necessari per a moltes d'aquestes (les que disposaven de manco infraestructura i projecció).

CJIB

1. Què és per a tu el CJIB?

Un espai de ciutadania, de vivència de la cultura democràtica per al jovent i un exercici de participació activa. Això, entre altres moltes coses, com una oportunitat per conèixer com funcionen les institucions, sortir de l'endogàmia associativa i conèixer la diversitat del món del voluntariat i la seva intervenció per a la transformació social.

2. Quin paper creus que hauria de jugar dins la societat?

Ha de ser una plataforma de cohesió social, des de i a través del teixit associatiu. La diversitat d'inquietuds, d'objectius i de finalitats de les entitats a la nostra societat constitueix una oportunitat per educar i sensibilitzar la ciutadania en valors imprescindibles per al progrés i la construcció d'un món més humanitzat, més cooperatiu.

Per tant, els consells de joventut han de ser els punts de trobada, dinamitzadors de les entitats juvenils i, amb elles, sempre amb elles, dur-ne a terme la funció constituent: ser l'interlocutor vàlid, efectiu i eficaç davant les administracions, envers les propostes, necessitats i dificultats de la joventut i l'associacionisme juvenil.

3. A partir de la teva experiència, quins creus que són els reptes del CJIB com a representant de les joventuts a les Illes Balears?

Hem d'arribar al jovent i no només a algunes associacions, per molt referents que siguin. La participació del jovent ha canviat molt, i tots els instruments que vulguin interactuar i intervenir en la dinamització de la joventut ha d'adaptar-se a la realitat i diversitat. Però el gran repte és fer-ho amb qui té l'experiència i la capacitació: les entitats. Per tant, el CJIB en primer lloc ha de tornar a ser el referent que fou el seu dia, atractiu per a les entitats i despertar l'interès dels joves.

També és un repte, i tal volta imprescindible per aconseguir els altres, no convertir-se en una segona administració que faci funcions i serveis que ja existeixen; mantenir la independència i la no instrumentalització ni de persones, ni d'associacions, ni de l'Administració; no burocratitzar-se. Un objectiu que es pot aconseguir, i que és necessari si es compleixen els anteriors, és que la Comissió Permanent del CJIB, a través del seu president, presenti anualment davant una sessió plenària del Parlament de les Illes Balears, l'informe de la joventut de la nostres illes. És a dir, ser el vertader interlocutor del jovent davant les institucions.

4. Quina acció destacaries de les que vàreu fer al llarg del mandat de la CP de la qual formares part?

La capacitat personal i col·lectiva d'un grup de companys que formaren un grup de treball (les comissions

permanents) capaç de discutir molt, d'abandonar les inquietuds personals i corporatives pròpies de les associacions on militaven i de fer propostes per als interessos de totes les entitats i del jovent de la nostra comunitat. No va ser fàcil, llavors, la convivència i el discurs de les entitats juvenils dels partits polítics i les entitats juvenils d'educació en el lleure, sempre tenien debats durs.

Es va consolidar la convocatòria anual de les escoles de tardor com espai de formació i de referència per a entitats i joves. Es varen desenvolupar campanyes de prevenció des del disseny i la titularitat del CJIB. Es va constituir el Triangle Jove, entre els consells de joventut de les comunitats autònomes de Catalunya, la Comunitat Valenciana i les Illes Balears. Fou un punt de trobada de comissions permanents i d'entitats, que compartírem un dels valors que els estatuts del CJIB establien: la col·laboració entre consells de joventut de les comunitats autònomes amb llengua cooficial, en les diferents modalitats del català.

Com a president del CJIB, ara no record si va ser el 1996 o el 1998, al CJIB en aquell mandat de permanent se'ns fa reconèixer com a institució dins el protocol de la comunitat autònoma i una comissió permanent del CJIB, per primera vegada, va ser rebuda al Consolat de Mar pel president del Govern, i li vàrem poder exposar directament quin era el nostre pla d'actuació.

5. Durant la teva època en quina situació es trobaven els consells locals i insulars?

El consell que funcionava de forma semblant al CJIB, amb una comissió permanent completa i un pla d'acció, una interlocució amb les administracions locals i insular, fou el CJEF Consell de la Joventut d'Eivissa i Formentera. Tot i que les competències de joventut als consells insulars no estaven transferides, el CJEF era un referent per a les associacions i les administracions i, a més a més, el seu president era vicepresident del CJIB. Un gran repte per al CJIB en totes les èpoques des de la creació, salvat del CJP Consell de la Joventut de Palma (que durà poc temps), ha estat sempre la poca implantació local i insular.

6. Ens pots explicar alguna anècdota de la teva etapa al CJIB?

En dec tenir un parell, ben segur, però haurien d'ajudar-me a dur-la a la memòria els companys de les comissions permanents de llavors. Però una, sens dubte, em va fer molta gràcia i la record. L'associació Ben Amics va concedir al CJIB el premi Siurell-Dimoni Rosa, per la nostra acció formativa i informativa envers la prevenció de la sida i els tallers d'educació sexual. Durant la gala, en l'entrega del premi, quan vaig pujar una de les Diabéticas Aceleradas que conduïa l'acte em va donar el guardó i una besada als morros i em va dir «¡Qué guapo que es este presidente!».

7. Amb què et quedes del teu pas pel CJIB?

Ho record ara més que mai, no només amb el motiu d'aquesta entrevista, sinó amb el fet que, aquests

dies passats, el Parlament de les Illes Balears ha aprovat una proposició no de llei per la qual es reconeix la tasca i es dona suport al CJIB com a interlocutor necessari, i s'instà el Govern a impulsar una llei que permeti donar-li una personalitat jurídica pròpia. I jo he tingut l'honor i privilegi de defensar i donar suport en aquesta iniciativa, ara com a parlamentari del meu grup polític, Ciutadans. Això em fa recordar que, de tantes coses que em queden en la memòria, no sols records, sinó també satisfaccions d'haver aconseguit part del que se'ns demanava i del que ens corresponia com a CJIB, em qued amb els amics, alguns dels quals ens trobam en ocasions i parlam d'aquells moments. També em qued amb una formació que és impagable i amb una experiència que és un privilegi, i, sobretot, amb la necessitat sempre d'agrair a persones i a entitats, especialment a la meua, l'Organització Juvenil Espanyola a les Illes Balears, l'oportunitat atorgada de poder canalitzar la meua participació i el servei a la nostra comunitat.

Andreu Caballero

Aquesta entrevista quedarà dividida en dos blocs. Un primer bloc on parlarem de la joventut durant la teua etapa al front del CJIB i un segon bloc on parlarem de l'òrgan en si.

Joventut

1. Ens podries fer una radiografia breu del joventut d'aquell moment? Consideres que hi ha canvis amb la realitat actual?

El joventut és molt plural i divers en qualsevol època. I ens caldria revisar el que significa ser jove en cada moment. Crec que hi ha coses que no han canviat tant o que estan canviant molt lentament, com és el fet de considerar els joves com a subjectes de futur i que, per tant, tenen poca consideració en el present.

2. Quines eren les inquietuds principals?

Les inquietuds sempre són moltes i diverses. L'educació i el lleure tenen una presència important en tot moment; però també la cooperació, el desenvolupament sostenible, l'emancipació, la igualtat, la diversitat sexual...

3. Quines eren les necessitats prioritàries? Quines accions es varen fer envers això?

Una de les necessitats prioritàries del joventut era la qüestió de l'emancipació, lligada a la precarietat laboral i a l'encariment de l'habitatge. D'una banda, elaborarem una guia d'ocupació juvenil i, de l'altra, posarem sobre la taula la situació de l'habitatge a través de l'Observatori Jove de l'Habitatge, de la mà del CJE i del Consell de la Joventut de Barcelona.

4. Amb quina força i com estava articulada el teixit associatiu del moment?

En aquell moment tenien molta presència les federacions de lleure i, en un altre pla, les organitzacions polítiques i sindicals. Les associacions

d'estudiants vivien moments de canvis i començaven a emergir col·lectius i organitzacions molt diverses.

CJIB

1. Què és per a tu el CJIB?

El CJIB és una escola de democràcia. És un espai de trobada i de participació del moviment associatiu juvenil que té una gran capacitat propositiva, transformadora i d'avantguarda.

2. Quin paper creus que hauria de jugar dins la societat?

La finalitat principal del CJIB hauria de ser defensar els drets del jovent davant les administracions públiques i valorar la gran tasca que desenvolupen les entitats i els col·lectius juvenils.

3. A partir de la teva experiència, quins creus que són els reptes del CJIB com a representant de les joventuts a les Illes Balears?

El gran repte del CJIB és que el jovent i les entitats juvenils el percebin com un instrument útil i necessari. I, a partir d'aquí, batallar perquè els poders públics reconeguin i respectin el seu paper d'interlocutor.

4. Quina acció destacaries de les que vàreu fer al llarg del mandat de la CP de la qual formares part?

La celebració del I Congrés de la Joventut de les Illes Balears ens va permetre posar en valor la capacitat propositiva del jovent, teixir compli-

citats amb les entitats juvenils i recuperar la presència social i institucional del CJIB.

5. Durant la teva època en quina situació es trobaven els consells locals i insulars?

En aquella època la xarxa de consells locals i insulars era pràcticament inexistent. Conscients d'aquesta situació, elaboràrem la guia de suport *Què és i com es crea un consell local de joventut*, conjuntament amb el CNJC i el CJCIV i dins el marc del Triangle Jove.

6. Ens pots explicar alguna anècdota de la teva etapa al CJIB?

El Consell d'Estudiants i el CJIB teníem ganes de col·laborar i acordàrem firmar un conveni, però el dia de la presentació del document encara no l'havíem redactat. Vàrem firmar un paper en blanc i durant anys va ser tot el que vàrem haver de menester per treballar plegats.

7. Amb què et quedes del teu pas pel CJIB?

Em qued amb les persones amb qui he compartit vincles, experiències, aprenentatges... Les comissions permanents, els equips tècnics, els representants de les entitats... Em qued amb la pluralitat d'idees i amb el respecte mutu.

Marta Carrió

Aquesta entrevista quedarà dividida en dos blocs. Un primer bloc on parlarem de la joventut durant la teva

etapa al front del CJIB i un segon bloc on parlarem de l'òrgan en si.

Joventut

1. Ens podries fer una radiografia breu del jovent d'aquell moment? Consideres que hi ha canvis amb la realitat actual?

La preocupació principal del jovent en aquell moment era, i crec que actualment també és, poder encarar amb èxit un procés d'emancipació. Aquest repte, condicionat per l'abandonament escolar, l'accés al treball i l'accés a l'habitatge, segueixen representant les arestes d'un problema que segueix vigent, i diria que s'ha enquistat i empitjorat en la darrera dècada. El mercat de treball continua precari i l'accés a l'habitatge a la nostra comunitat autònoma s'ha convertit en un malson.

La sexualitat i el feminisme són preocupacions que crec que s'han mantingut en el temps i aquests darrers anys han agafat una importància i rellevància molt major entre els joves, per sort. La consciència de la necessitat d'una societat feminista i la deconstrucció de la masculinitat han agafat més força, i aquella minoria de joves que defensàvem aquesta posició s'ha convertit en les manifestacions del 8 de març dels darrers tres anys.

El consum de substàncies representa una preocupació i un problema estable, que ha evolucionat amb la irrupció de les noves tecnologies. Aquesta irrupció ha provocat el desenvolupament d'addiccions a les TIC i al joc, que fa una dècada no existien.

En darrer lloc, crec que existeix un fet diferencial important, no tant per la presència o no de la problemàtica, sinó per la rellevància que els darrers anys està agafant la salut mental de la població jove. Les taxes d'incidència són les mateixes, en canvi, hi ha un canvi en la percepció social. Es comença a situar com un problema que s'ha d'abordar i atendre com a condició essencial per encarar un procés d'emancipació i de ciutadania plena.

2. Quines eren les inquietuds principals?

Com he comentat abans, les inquietuds se centraven principalment en l'emancipació.

3. Quines eren les necessitats prioritàries? Quines accions es varen fer envers això?

Crec que la prioritat era, i és encara, fer una bona estructura de polítiques de joventut.

Política educativa, de treball, d'habitatge, de salut dirigida al jovent directament, no al jovent com a receptor causal. En aquest sentit, des del CJIB es va impulsar el II Congrés de Joventut de les Illes Balears, amb la intenció de generar un document amb les línies mestres de feina per poder posar damunt la taula i exigir al Govern polítiques joves.

4. Amb quina força i com estava articulada el teixit associatiu del moment?

Es podien identificar blocs d'entitats, entitats relacionades amb l'escol-

tisme i el lleure, entitats vinculades al món del sindicat, a l'àmbit dels partits polítics, a l'àmbit de la llengua i la cultura, a l'àmbit de l'educació i a l'àmbit ecològic. Quasi totes són entitats amb una trajectòria llarga que afronten relleus generacionals. En algunes ocasions aquests relleus són més complicats. És possible que aquestes dificultats augmentin amb els anys, ja que avança la identitat individual, front la col·lectiva. Serà un repte a assolir.

CJIB

1. Què és per a tu el CJIB?

El CJIB és escola democràtica i de ciutadania. La participació en el CJIB coincideix amb els anys on inicies de forma més autònoma la configuració de la teva personalitat, de la teva identitat personal i social, és, per tant, un espai que marca com entens i com exerciràs la participació dins la societat futura. L'aprenentatge de la defensa de les teves idees, la comprensió i l'acceptació de les idees diferents, la capacitat de diàleg i de pacte, la defensa de l'interès col·lectiu per damunt de l'individual... són elements que adquireixes en el teu pas pel CJIB, i que et transformen com a persona i com a ciutadà.

2. Quin paper creus que hauria de jugar dins la societat?

Crec que el CJIB ha de ser portaveu de la veu del jovent i ha de ser el punt de trobada dels diferents col·lectius que formen la joventut. Ha de ser l'espai d'intercanvi i d'aprenentatge de ciutadania democràtica i compromesa.

3. A partir de la teva experiència, quins creus que són els reptes del CJIB com a representant de les joventuts a les Illes Balears?

El repte principal que teníem, i crec que es manté, és arribar al jovent no associat. I fer de suport al jovent associat. La meua opinió és que l'associacionisme és la principal manera de crear ciutadans actius, però no pot ser l'única. L'acció associativa ha de poder arribar amb missatges al jovent en general, que potser no participarà de manera activa, però ha de generar opinió pròpia, arguments, posicions.

4. Quina acció destacaries de les que vàreu fer al llarg del mandat de la CP de la qual formares part?

Aquesta pregunta és complexa, crec que no en descartaria cap. No totes sortiren bé, però la intencionalitat de totes les accions era la correcta. El funcionament en la planificació del pla de treball i les comissions per vocalies feien que els projectes fossin molt pactats i participats. El que borbarraria, el dolor d'haver de despedir el personal i tancar el CJIB.

5. Durant la teva època en quina situació es trobaven els consells locals i insulars?

Sempre han estat entitats dèbils. Pràcticament no hi havia teixit d'entitat local ni insular. Funcionava bé el Consell Insular de Joventut de Menorca, es va crear el Consell Insular de Joventut d'Eivissa, però amb moltes dificultats de funcionament i l'espai de Mallorca ha quedat absorbit sempre pel CJIB.

6. Ens pots explicar alguna anècdota de la teva etapa al CJIB?

Record amb estima especial les trobades de la permanent, per planificar i treure feina. Un dels ponts de la Constitució havíem quedat per fer trobada de permanent de tot el cap de setmana i va coincidir amb un temporal enorme. I els companys de la resta d'illes varen quedar aïllats durant el viatge. La companya de Formentera va quedar aïllada a Eivissa, encara record la cara de la companya de Menorca quan va arribar al CJIB quasi vuit hores més tard de l'hora prevista. Companys de pobles de Mallorca incomunicats, per les carreteres tallades... Amb el viscut durant el confinament, això no ens hauria passat!

7. Amb què et quedes del teu pas pel CJIB?

Amb bons amics i molts d'aprenentatges que crec que han contribuït a què sigui millor persona.